

Poišči izvedenca**I. Seznami in registri izvedencev**

Na Švedskem ni registrov oziroma evidenc izvedencev in njihova uvedba ni predvidena.

II. Kvalifikacije izvedencev

Ni relevantno.

III. Plačilo izvedencev

Ni na voljo.

IV. Odgovornost izvedencev

Ni na voljo.

V. Dodatne informacije o izvedenskih postopkih**1. Imenovanje izvedencev****a) Imenovanje s strani sodišča**

Ni običajno, da bi sodišče samo določilo izvedenca v sodnem postopku.

b) Imenovanje s strani strank

Na Švedskem izvedence, ki sodelujejo v sodnih postopkih, običajno najame ena od strank v postopku, kar pomeni, da se pravila, ki se uporabljajo za priče, uporabljajo tudi za izvedenca („izvedenska priča“).

2. Postopek

Švedska sodna praksa temelji na načelu proste presoje dokazov, kar pomeni, da predloženi dokazi ne bodo zavrnjeni zgolj iz postopkovnih razlogov. Zato utemeljenost pričanja izvedenske priče temelji na zaključkih in pričanju v vsakem posameznem primeru. Dokazno moč pričanja oceni sodišče, verodostojnost priče in njeno sposobnost sklepanja pa določita stranki (prek zasliševanja in navzkrižnega zasliševanja).

Švedski zakonik o sodnem postopku in njegova pravila o dokazovanju na splošno temeljijo na načelih neposrednosti dokazovanja, koncentracije postopka in ustne predstavitve.

Pričanje je najboljše, kadar je tveganje za nesporazume čim manjše, kar omogoča osebni prihod na sodišče: v tem primeru sodišče namreč lažje oceni zanesljivost in verodostojnost pričanja. Pravilo v nekaterih pogledih zagotavlja tudi pravico strank do navzkrižnega zaslišanja (ohranitev načela enakosti orožij).

Na podlagi teh načel so dokazi bolj ali manj vedno predstavljeni na glavni obravnavi pred sodiščem. Izjave v zvezi z dokazi morajo biti zato neposredno in ustno podane sodišču. Pisne izjave/zaprisežene izjave/zaslišanja prek videa se običajno ne priznajo namesto izjave, podane v živo (z izjemo videoposnetkov izjav mladoletnikov).

Od leta 2008 se pričanja zunaj glavne obravnave ter uporaba zaslišanj na glavni obravnavi prek telefona in videokonference dovoljujejo v večji meri: videokonferenca – običajno v konferenčni dvorani sodišča v sodnem okrožju priče – je na splošno sprejeta enakovredno kot navzočnost na sodišču.

V praksi se prepoved zapriseženih izjav ne uporablja za potrdila, ki jih izdajo zdravniki in uradniki ali javni uslužbenci, vendar je to vselej odvisno od posamezne zadeve in razpoložljivih dokazov.

Sodno izvedenstvo ureja švedski zakonik o sodnem postopku, ki je na voljo tukaj:

[Švedski zakonik o sodnem postopku \(1942:740\)](#)

[Švedski zakonik o sodnem postopku \(1998:000\)](#) (poglavje 40, stran 215, ni posodobljeno)

Tukaj predstavljene informacije so bile zbrane v okviru projekta „Poišči izvedenca“ iz stikov po posameznih državah, ki jih je zbral Evropski inštitut za sodno izvedenstvo in sodne izvedence (EEEI).

Zadnja posodobitev: 22/09/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.